

**Antoninus Diana Panormitanus, Clericus Regularis, Doctor
Celeberrimus, Coram S. D. N. Alexandro VII. Episcoporum
Examinator, & Sancti Officij Regni Siciliae Consultor,
Coordinatus, Seu Omnes ...**

Diana, Antonino

Lugduni, M. DC. LXXX.

59. An si tempore Iubilaei quis noluit petere commutationem votorum
possit postea, transacto Iubilaeo, illum petere? Ex quo infertur, quod
quando tempore Iubilaei quis obtinuit à Confessario generalem ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-76369](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-76369)

signato in eo, ita ut eo tempore transacto, fieri nequeant, at his factis in illo tempore consequens Iubilæum comparat privilegium, ut absolatur ab omnibus referatis, & in quibusdam secum dispenseretur, & ut commutentur ei vota, usque ad Iubilæi tempus emissa. Quod utique privilegium tempore certo adstrictum non est, ut constat ex ipsius tenore, qui ubi prius opera faciendâ temporî alligavit descendens ad privilegia concessa, sic ait absque vlla temporis limitatione. Concedimus ut possint hac vice tantum idoneos presbyteros approbatos, eligere, qui eorum Confessionibus diligenter auditis, licite valeant ipsos absoluerè, &c. nec non & vota commutare, &c. Sicut si Pontifex eroganti certo die elemosynam, concedat privilegium aliquod, erogatio elemosynæ alligatur temporî, non autem privilegium. Et confirmatur, quia in Bulla Cruciatæ expressè Pontifex finito anno, cessare omnia eius privilegia, itaque cum in Iubilæo hoc non exprimat, apparet non velle illa cessare.

Ex his patet responsio ad argumentum Bonacini, & aliorum. Nam dicimus, Sacerdotem etiam transacto Iubilæo, habere iurisdictionem, & potestatem commutandi vota illius pœnitentis, qui Iubilæum consequens est, nam privilegium commutandi talia vota non erat alligatum temporî, sicuti alia opera ad consequendum supradictum Iubilæum. Et ita hanc sententiam præter doctores citatos novissimè amplectus est Leonardus Lessi, in ultima editione operis sui de Iubilæo de instit. & iure, lib. 2. c. 40. dub. 16. n. 109.

RESOL. LIX.

An si tempore Iubilæi quis noluit petere commutationem votorum, possit postea, transacto Iubilæo, illam petere? Ex quo inferitur, quod quando tempore Iubilæi quis obtinuit à Confessario generalem commutationem, & dispensationem circa vota, (imo quando nulla facta est à Confessario electo commutatio) censetur sublatâ reservatione votorum oblatorum, & sic illa, transacto Iubilæo, possunt commutari à quocumque Confessario, si pœnitens verè lucratus est Iubilæum. Ex part. 5. tract. 12. Ref. 40.

A Firmatiam sententiam alibi docui cum Sanchez & aliis, & nunc iterum doceo cum Laurentio Portel in dubiis Regular. ver. Indulgentia pro Iubilæo, num. 18. ubi sic ait. Qui tempore Iubilæi habebat votum, & noluit pro tunc illud sibi commutari, potest nihilominus transacto Iubilæo petere illius voti commutationem eamque dare potest quilibet Confessor. Nam concessio illa sibi facta in Iubilæo pro commutandis votis, & hoc privilegium non est alligatum temporî, quo durat Iubilæum, sed potest eo vi eo tempore transacto (non sic verò potest vi licentia ut absolatur à pœnitentis nisi de oblatis Iubilæo finito.) Iam enim pœnitens per confessionem factam tempore Iubilæi acquisivit ius ad hoc privilegium, & ut postea postea dictum votum commutaret, ita ille, & post illum novissimè Angelus Bossius de Iubilæo, sect. 2. c. 47.

Hic a fortiori inferitur contra Suarez de Relig. tom. 2. lib. 6. c. 16. num. 4. Filliucium tom. 1. tract. 8. cap. 10. num. 2. 9. Layman lib. 5. tract. 7. c. 8. num. 9. Lauorium de Iubilæo p. 1. c. 14. n. 94. Pollachum de Iubilæo, sect. 42. num. 69. & alios quando tempore Iubilæi quis obtinuit à Confessario generalem commutationem & dispensationem circa vota, censetur sublatâ reservatione votorum oblatorum, & sic illa transacto Iubilæo possunt commutari à quocumque Confessario. Ita tenet Sanchez de matrim. lib. 8. disp. 15. num. 16. & in summa, Tom. I V.

tom. 1. lib. 4. cap. 54. num. 37. Sanctarell. de Iubil. cap. 8. dub. 3. Leo de Iubilæo, part. 2. num. 201. & Bossius ubi supra, cas. 44.

3. Imò ego puto etiam quòd quando intra tempus in Iubilæo præscriptum nulla facta est à Confessario electo commutatio vel dispensatio generalis votorum, sed aut nulla vota pœnitentis sunt commutata, vel ea sola in specie quæ ab eodem pœnitente fuerunt. Confessario detecta vota oblata possint tempore Iubilæi elapso ab alio Confessario commutari, si pœnitens verè lucratus est Iubilæum. Ita Zerola de Iubilæo lib. 2. cap. 12. dub. 10. Henriquez lib. 7. cap. 11. num. 4. Sanchez de matrim. ubi supra, num. 17. & in summa, num. 39. Fernandez in medulla, part. 1. cap. 7. §. 8. num. 6. Sanctarellus de Iubilæo, cap. 11. dub. 1. Leo loco citato, num. 200. & alij, quicquid contrarium etiam probabiliter asserat Suarez, Filliucius, Layman, Pollachus, & Lauorius locis citatis.

RESOL. LX.

An per generalem votorum commutationem factam in virtute Iubilæi aut Bullæ possit Confessorius transacto postea tempore Iubilæi, vel Bullæ, illa commutare? Et docetur, quod per absolutionem generalem datam in confessione vigore Iubilæi, vel Cruciatæ à censuris reservatis, & dispensatione in irregularitatibus, & absolutione à peccatis oblitis reservatis, non est dubitandum manere pœnitentem absolutum à censuris, & dispensatum in irregularitatibus; & quod peccata oblata reservata possunt transacto Iubilæo & Cruciatâ, confiteri, & absolvi à quocumque Confessario ab Ordinario approbato. Et deducitur, quod potest Confessorius intra tempus Iubilæi dicere pœnitenti commutatio tuam votum in illam rem, aut res, quam, aut quas tibi designabo post tres, aut quatuor hebdomadas post transactum Iubilæum. Item potest Confessorius eligere commutationem votorum in rem illam, quam talis, aut talis indicaverit prudenter sustinendam. Ex p. 10. tr. 14. & Misc. 4. Ref. 30. aliàs 28.

§. 1. Negativè respondet Texeda in Theol. mor. 10. 2. lib. 3. tract. 3. §. 4. controu. 10. n. 91. Primò, quia ad rationem commutationis Voti, requiritur necessariò ut expressè cognoscatur Votum à Vouente emissum, & cuius qualitas sit: sicuti ad rationem dispensationis requiritur necessariò, quod causa dispensationis cognoscatur à Dispensante. Secundo, quia ex vi illius generalis commutationis, vigore Iubilæi à Confessario factæ, vel Pœnitens manet absolutus ab obligatione Voti reservati vel non; Si dicas secundum, iam illa commutatio generalis nihil operata est, nec ablata fuit ab illo Voto reservato: si Primum, ergo iam potest fieri Votorum commutatio, ab que cognitione expressa illorum; quod repugnat rationi commutationis: Insuper etiam sequitur, quod cum Votum reservatum iam immutatum sit, ita ut Vouens illud frangens non sit Voti reus, ut vult Sanchez, siquidem non tenetur illud exequi circa aliam materiam subrogatam, cum adhuc in illo tempore non sit signata.

2. Immo sequitur ex sententia modernorum, quod quis sit obstrictus Voto reservato, & quod non teneatur illud implere; quod est fallum, & contra ius naturale. Probat, quia per generalem illam commutationem, non fuit ablata obligatio voti, cum non fuerit alia materia subrogata; per commutationem enim veram non tollitur absolute voti obligatio, sed transfertur in aliam, ut ex dictis constat; ergo, cum obligatio illa voti reservati non sit in alteram translata, quia nulla fuit subrogata materia, manet re vera Votum, & eius obligatio, & tamen qui eo est obstrictus, non

Sup. contra-
to in hoc §.
lege doct.
Ref. præce-
dentis.

Sup. hoc in
Ref. præce-
rita §. Hinc.

